

Život v církvi

(Václav Čermák - závěrečná animátorská práce - 2013)

- **Průběh setkání:**
 - úvodní modlitba
 - sdílení
 - hra
 - samotné téma
 - hlavní modlitba
 - závěrečný pokec se „sondováním“ návrhů pro příští téma popř. hodnocení

- **Úvodní modlitba**
 - Píseň: „Přijď Duchu svatý k nám“
 - Pane, scházíme se zde, abychom byli společně s Tebou a umožnili všemu dobrému, co v nás je, růst. Dej, ať se Ti dnes dokážeme zcela otevřít a umožníme Ti vstup do našeho života. Dej, ať jsme dnes k sobě navzájem tolerantní, rozvážní a ochotní, abychom společně tvořili jeden celek, který společně načerpá nové síly a roznese Tvou lásku k druhým lidem. ...*pauza*...
„Jestliže budou všichni promlouvat z vnuknutí a vejde tam někdo nevěřící nebo nezasvěcený, všichni ho budou napomínat, všichni o něm budou pronášet úsudek, jeho nejvnitřnější tajnosti vyjdou najevo – a tak on padne na kolena, bude se klanět Bohu a prohlásí: Skutečně, s vámi je Bůh!“
(1 Kor 14,24-25).
Dej Pane prosím, ať naše setkání je takové, aby každý nekřesťan, který by k nám přišel, mohl nakonec říci: „Skutečně, s vámi je Bůh“. Amen.
 - Píseň: „Mana“

- **Sdílení**
 - Každý postupně poví (pokud chce), čím právě žije, co prožil, nebo na co se těší,...
 - Hlídat čas - pokud se někdo rozpráví; mluví pouze ten, kdo drží nějaký předmět (tužku, plyšáka,...), co koluje; rozprávět „leklé členy“ - NENÁSILNĚ!

- **Hra (nejen na ven)**
 - Všichni hráči budou muset v libovolném čase úspěšně překonat překážkovou dráhu. Běhají postupně, nebo všichni naráz, podle toho, jak sami chtějí. Problém je ale v tom, že každý má nějaký odlišný handicap - ztížení. Pokud se někomu nepodaří jakoukoli překážku překonat, vrací se na začátek a opakuje trasu znova.
 - *Cílem hry je ukázat, že jejich nevýhoda nemusí být překážkou, pokud budou dohromady spolupracovat a navzájem si pomáhat = **přirovnání k církvi**. To ovšem sami během hry musí zjistit. Pokud ne = trochu postrčit.*
 - **Handicapy: slepota** (šátek přes oči); **chromé nohy** (nohy zavázané k sobě); **chromá ruka** (ruka přivázaná k tělu);... ostatní se opakují

Průběh trasy:

 - ❖ nalít ze džbánu do kelímku vodu
 - ❖ přelézt přes vyšší překážku s kelímkem v jedné ruce tak, aby se voda nevylítla
 - ❖ obsah vylít do úzké nádoby
 - ❖ přejít po úzké kládě (prknu cca 7 metrů)
 - ❖ projít mezi překážkami (třeba větvemi stromu) tak, aby se jich nikdo nedotkl
 - ❖ přenést na určitou vzdálenost 4-5 na sobě ležících cihel tak, aby nespadyly
 - ❖ Svázat dva provazy jedním uzlem k sobě
 - ❖ a tak dále podle vlastních nápadů...

- **Téma**

- *Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. A řekl jim: „jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vkládat ruce a uzdraví je.“ Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními. (Marek 16,14-20)*
- Na začátek otázky k diskuzi: Co je to vlastně církev? Kdo všechno patří do církve?
- Církev je jako **rodina**. Do této rodiny jsme vstoupili křtem a nyní můžeme čerpat z pokladnice darů, které nám toto spojení s Bohem skrze církev nabízí. Církev se také mnohdy označuje jako **nevěsta Kristova**. To také značí vztah celé církve s Bohem. + Církev **složená z údů Kristova těla**.
„Kristus při svém odchodu k Otci dal apoštolům příkaz, aby evangelium hlásali jako pramen veškeré spasitelné pravdy i celého mravního řádu všem lidem a sdělovali jim Boží dary.“ Tak se evangelium a veškeré učení, převzaté od Krista, předávalo dále a dále ústně, nebo písemně, s pomocí vnuknutí a působení Ducha. Celý tento proces předávání se označuje jako tradice církve. Během dlouhé doby od nanebevstoupení Pána už mnoho lidí s pomocí Boží zjistilo, které cesty jsou správné a které naopak ne. Tím se naše pozice díky církvi zlehčuje, neboť nemusíme začínat celou duchovní trasu od začátku, ale můžeme navázat tam, kde nám celá tradice ukazuje, kde to je správné a čeho se máme držet. To je velký přínos církve pro každého osobně - společně s Písmem nám poskytuje oporu, útočiště, zdroj pokoje a rady v následování Pána.
Mnoho lidí a skupin se odpojilo od církve, protože nesouhlasili s určitými body její tradice. Tak vznikaly církve evangelíků, bratrské a mnoho dalších. Nelze říci, že by tyto církve byly špatné. Jen si z velké pokladnice dobrých Božích darů vzaly jenom něco a jiné dobré věci zde nechali, protože s nimi nesouhlasili. Plného „obdarování“ však můžeme dosáhnout jen s římskokatolickou církví (+ osobním čistým životem).
- Otázky k diskuzi (za přítomnosti kněze): Proč některé věci v církvi jsou tak, jak jsou? Co netyto určité věci přináší?

- **Modlitba**

- Píseň: „Hosana Bohu na nebi“
- ***Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky. Od východu slunce až na západ chváleno buď jméno Hospodina. Hospodin je vyvýšen nad všemi národy, nad nebesa strmí jeho sláva. Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní? Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi. Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka a pak ho posadí vedle knížat, vedle knížat svého lidu. Neplodnou usazuje v domě jako št'astnou matku synů. Haleluja.** (Ž 113)*
- Nyní můžeme Pánu předložit své prosby a díky. Nebo mu můžeme říct cokoli, co nosíme v srdci. On je ochoten naslouchat vždy a jen čeká, kdy my sami se rozhodneme mu svěřit. Můžeme k němu mluvit v duchu, nebo nahlas. Po každé prosbě nebo díky budeme společně odpovídat - amen.
- Píseň: „Ty jsi jediný Bůh“
- Společný Otče náš, Amen

- **Pokec**

- Vhodné udělat čaj (předem!); poptat se na hodnocení a podle toho následně předělat a upravit
- Formou volné zábavy - oznámit konec = kdo chce, může jít domů